

SMA

La Revista de la
Societat Musical d'Alboraya

N.º 6 Novembre 2008

Santa Cecília 2008

Certamen de Bandes
de la comunitat Valenciana

Exposició de fotografies
relacionades amb la SMA

Articles d'interès

Humor

1 9 0 6
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

índex

COMUNICACIÓ INTERNA

3

Programació Santa Cecília

12

Òpera Bastian i Bastiana

17

Professors de L'Escola de Música

18

L'Escola en Xifres

20

L'Orquestra de Plectre al Palau

21

San Miguel de los Reyes

24

Activitat Musical al segle XVII

26

Donem l'Enhorabona...

27

Humor

30

Àlbum de Fotos

Saluda del President

Pepe Carbonell

Hola!, que tal, Sóc Pepe Carbonell, si el de la fotografia de dalt, que li anem a fer. Sóc president des d'abril de 2.008, després de la dimissió d'Enrique Fort, i darrere de proposar-me i triar-me la Junta Directiva.

Porte en la Junta Directiva des d'abril de 2.002, primer com a secretari, Després com a comptador i ara com a president. La nostra entrada va ser en candidatura tancada, i la veritat després d'haver estat molts anys com a músics i en la rereguarda, practicant un dels esports nacionals, parlar i no fer res, vam agafar la granera i vam començar el nostre camí.

Tenim clares dos coses, primer treballar, que millor o pitjor és del poc que sabíem i sabem fer, i en segon lloc que la gent que entrava a formar part de la Junta érem un grup d'amics i que al finalitzar el nostre camí deuríem continuar sent amics. En data de hui ambdós objectius s'han complit, hem treballat de valent i crec que la Societat Musical està en un bon moment, i la nostra amistat ha eixit reforçada després d'estos sis anys i mig.

Clar esta que en tot este tipus d'entitats ha d'haver-hi algú que vaja per davant, que done la cara més que la resta, i este paper li va tocar assumir-ho a Enrique Fort. Recorde el dia que se'l vam proposar prenent una orxata, el molt incaut accepte (açò ho he vist fa poc, no se'm sona de alguna cosa), el que teníem assumit era això de treballar, especialment Enrique, el que no sabia era tota la resta que comporta el càrrec, relacions socials, relacions públiques, relacions personals, discursos, assistència a tot tipus d'actes musicals i no musicals, dolors de cap, negociacions, problemes, i també alegries... i tot açò ho tens de fer t'agrade o no, almenys si has acceptat el càrrec deus ser conseqüent.

Òbviament a ningú li obliguen a ser president, i dins de ser president a ningú li obliguen a res, però és un tema de responsabilitat personal, mes gran part de la Junta Directiva actual porta vinculada a la Societat Musical, com a músic o com a Soci, més de trenta anys, i trenta anys són molts, i veure que una cosa que tant vols pot desaparèixer et porta a assumir coses que d'una altra forma possiblement no s'assumirien. El que esta clar és que la Societat Musical ha canviat molt

en els últims trenta anys, que d'una banda és una societat que agrupa moltes persones que desenrotllen una vocació de forma amateur, que és la Música en les seues múltiples maneres, i per una altra és una empresa on hi ha 31 treballadors i 470 alumnes, que cobren i paguen per prestar i rebre una educació musical. Que hi ha una burocràcia, una legalitat vigent, unes normes laborals, fiscals, socials i que cal complir. No obstant tot és millorable, i hi ha moltes coses que millorar, i per a això és necessària la col·laboració de tots, i amb això comptem.

En fi tornant a això de treballar, la societat està a ple rendiment, tant l'Escola com les agrupacions, que no paren d'oferir concerts tant a Alboraya com fora, és a dir omplint molts dies de música, i així satisfer una necessitat pròpia com aliena.

La Junta Directiva de la Societat conscient de què la nostra entitat és Sense Ànim de Lucre, intenta ser solidària amb altres institucions que necessiten, per la seua labor social més ajuda que nosaltres, i així Enguany la Societat amb mes de 180 músics de totes les agrupacions va oferir un concert a benefici de l'Associació contra el Càncer, ara el 7 de desembre la Societat oferirà un altre concert per a la Fundació Asindown en el Palau de la Música de València i en el que m'agradaria veure-vos a tots.

Per ultime no voldria acabar este saluda sense donar les gràcies al meu AMIC Enrique que ha fet una gran labor durant estos anys, i amb el mèrit afegit d'haver-se vist forçat a això. Per descomptat este agraïment és també per a tots els membres de la Junta Directiva que sense la seua ajuda i suport no es podrien portar avant totes les iniciatives.

Bones Festes.

Col·laboracions

Alfredo Lazo
Mabel Abella
Vicent Rozalén
Enric Climent
Pepe Carbonell
M.ª José Casany
Carmen Peris
M.ª Carmen (la Secre)
Fco. José Valero
Fran Cabo.
Rebeca, Eva, Sandra i Gloria.
Paula

Diseny Gràfic:
Jose Raúl Pérez

Coordinació i Recopilació de Dades:
Pepe Carbonell

Impressió:
BERACROM (Alboraya)

**Musa de la Societat Musical d'Alboraya
2008-2009**

**Isabel
Naranjo Alonso**

Programació d'actes per a Santa Cecília 2008

Societat Musical d'Alboraya

Dissabte **15 de Novembre**

22:30 h.

La Previa. Nits al Musical.

Com estan de moda els Musicals, com Greasse, es passarà una Pelicula Musical, es sopara a partir de les 21:00 h.

Diumenge **16 de Novembre**

10:00 h.

Presentació de la Musa

El día. Arreplegada dels Nous Educandos.

Eixida des de la Societat Musical d'Alboraya i Arreplegada dels educandos, que entren com a nous membres de les distintes agrupacions, i a la *Musa de la Música 2.007-2008 Isabel Naranjo Alonso*.

La Junta Directiva convida a tots els socis i als familiars dels nous educands a participar en aquest acte tan especial, tradicional i emotiu.

Proclamació de la Musa de la Música.

Segidament es celebrara l'acte de proclamació de la Musa de la Música al Auditori Municipal.

En virtut del Reglament d'Honors se concedeix de forma automàtica.

- La Medalla d'Or de la Societat per tindre 50 anys de permanència activa com a Soci a:

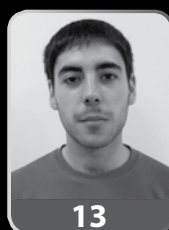
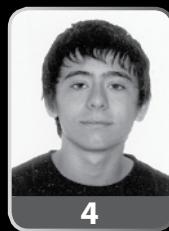
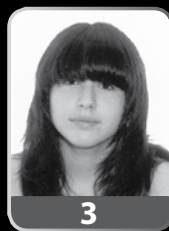
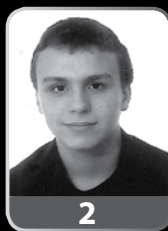
JOSE FERRER DAZA (09/12/1958)
JOSE SERRA VILCHES (09/08/1958)

ENRIQUE BELTRAN MARTI (04/03/1958)
VICENTE SANMARTIN MONROS (16/01/1958)

- La Insignia d'Or de la Societat per tindre 25 anys de permanència activa als musics:

MARIO ANASTASIO BELDA
JOSE BALLESTER JULIA
ESTEBAN RUBIO NAVARRO

Nous Educandos 2008

BANDA DE MÚSICA:

- 01. Aitor Murgui Fagot
- 02. Daniel Rubio Fernández Percussió
- 03. Mónica Aguilar Gimeno Clarinet
- 04. Pau Mingarro Dolz Percussió
- 05. Raquel Gasque Rubio Oboe
- 06. Adrián Catalá Saiz Fagot
- 07. Juan Javier Vique Percussió

ORQUESTRA DE CORDA:

- 08. Marta Estébanez Aramendía Violín

ORQUESTRA DE POLS I PÚA:

- 09. Joan Bayarri Aguilar Guitarra
- 10. Jesús Soler Granero Guitarra

Colla de Dolçaines i Tabals:

- 11. Antonio Cerezo Garnateo Dolçaina
- 12. Manuel Aguilar Cortés Dolçaina
- 13. Rafael Cosín Gual Dolçaina

15:00 h.

Caldera d'Arrós amb fesols i nabs.

A las 15:00 hores al saló social ens farem la ja tradicional caldera d'Arrós amb fesols i nabs per a tots els membres de les agrupacions. (Cada comensal tindrà que anar provist del seu plat i el seu cobert)

Previamente a la Caldera, se inaugurará la Exposición Fotográfica de D. Juan Angel Ballesteros, que permanecerá en los locales de la Sociedad hasta el 6 de Enero de 2.009.

(Més informació a la secció "Comunicació Interna")

Banda de la SMA al Concert Celebrat en Sax al 2004

Setmana de Tallers de Música

Tots els tallers han sigut preparats pels Professors de l'Escola de Música de la Societat Musical d'Alboraya, en els quals participen ells.

AVÍS IMPORTANT: Per a totes les activitats a excepció del berenar del divendres cal inscriure's en la Secretaria de la Societat fins al dijous 13 de novembre com a data límit atés que és necessari saber els participants per a organitzar les activitats.

Dilluns **17 de Novembre**

de 19:00 a 20:30 h.

Taller d'informàtica musical – Aplicació Sibelius.

Amb la col·laboració del Patronat Parroquial Pio XII. Tindrà lloc en l'aula d'Informàtica del Patronat Parroquial Pio XII, formant-se un grup per a cada dia, amb un màxim de 15 assistents per grup. Es practicarà en l'ús de l'Aplicació Informàtica Sibelius per a edició de partitures musicals.

Dimarts **18 de Novembre**

de 18:00 a 22:00 h.

Taller de danses regionals.

L'activitat es dividirà en tres grups (Nombre de Participants limitat):

- De 18 a 19 hores: Assistents de 4 a 8 anys d'edat
- De 19 a 20 hores: Assistents de 9 a 14 anys d'edat
- De 21 a 2 hores: Assistents de més de 14 anys d'edat

Dimecres **19 de Novembre**

18:00 h.

Ginkana musical.

Per als alumnes de Preparatori i Primer fins a Tercer de Llenguatge Musical, en els locals de la Societat. Nombre de participants limitat. Recordat d'inscriure't en la Secretaria abans del dijous 13 de novembre.

Dijous **20 de Novembre**

de 19:00 a 20:30 h.

Taller d'informàtica musical – Aplicació Sibelius.

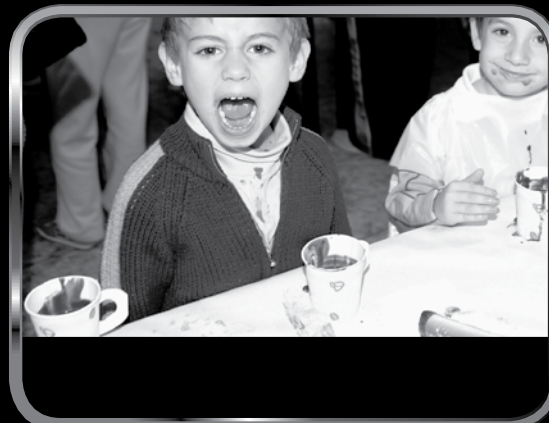
Amb la col·laboració del Patronat Parroquial Pio XII. Tindrà lloc en l'aula d'Informàtica del Patronat Parroquial Pio XII, formant-se un grup per a cada dia, amb un màxim de 15 assistents per grup. Es practicarà en l'ús de l'Aplicació Informàtica Sibelius per a edició de partitures musicals.

18:00 h.

Divendres **21 de Novembre**

Berenar.

Berenar de Santa Cecília al Local Social de la Societat Musical, amb la col.laboració de Fartons Polo i Horchateria Daniel.

19:00 h.

Pel·lícula Infantil.

Al Auditori Municipal, pase d'una pel·lícula infantil.

17:30 h.

Dissabte **22 de Novembre**

Missa en Honor a Santa Cecília.

Missa solemne en honor a Santa Cecília, a l'Església Assumpció de Nostre Senyora d'Alboraya, acompanyada per les Agrupacions de la Societat que ens interpretaran:

Banda de Música:

- Plegaria a Santa Cecília J.V. Mas Quiles
- Cantata 140 Johann Sebastian Bach

Director: Miguel Vidagany Gil

Banda de Música

Orquestra de Corda:

- Musica Acuática (HORNPIPE) G. F. Haendel
- Sentimental Sarabande B. Britten

Director: Francisco José Valero García

Orquestra de Pols i Pua

Orquestra de Pols i Pua:

- Adagio (2º Mov.) del Conc. de Aranjuez J. Rodrigo
Guitarra solista: David Pastor.
- Aria de la Suite nº 3 J. S. Bach

Director: Jaume J. Roca Ballester

Orquestra de Corda

Coral Polifònica

Colla de Tabals i Dolçaines

Cor Polifònic:

- Santo Franz Schubert
- Da pacem domine M. Franck
- Ave verum W. A. Mozart

Director: Daniel Rubio Navarro

Colla de Dolçaines:

- Per Sempre Antonio de la Asunción

Director: Josep Juste i Martí

En finalitzar, dançarà pel nostre Grup de Danses desde la porta de l'esglèsia fins la Plaça del Mestre Clavel, on interpretaran un fandango i on es col·locarà una corona de llorer a la seua memòria.

Directora del Grup de Danses: Maribel Belda Espert

22:30 h.

Concert dels Conjunts Instrumentals.

Al Auditori Municipal, Concert a càrrec dels Conjunts Instrumentals de les diverses agrupacions de la nostra Societat amb el següent ordre i programa:

Conjunt Instrumental de Dolçaina i Tabal:

- Amadeo el dolçainer (passacarrer) V. Muñoz
- Als amics (marxa mora) X. Richart

Director: Josep Juste i Martí

Conjunt Instrumental de Plectre:

- Café de estudiantes (Dr. Zhiwago) M. Jarre
- Marcha eslava I. P. Tchaikowsky

Director: Jaume J. Roca Ballester

Conjunt Instrumental de Corda:

- Ecosseise Schubert
- Impromptu Schubert
- Pequeño Negro Debussy

Director: Francisco José Valero García

Conjunt Instrumental de Banda:

- Piratas del caribe: el cofre del hombre muerto **H. Zimmer/arr: M.Brown**
- Jesucristo superstar **Webber/arr: Hautvast**

Director: Hector Oltra García

10:30 h.

Diumenge **23** de Novembre

Día del Soci. Esmorçar de Germanor.

Esmorzar de Germanor al Saló del al Societat Musical per a tots els Socis i Membres de les Grupacions que formen aquesta Societat.

Nota: Per a l'esmorzar s'haurà d'efectuar la prèvia reserva en Secretarà, en persona o telefònicament (de dilluns a divendres 17:30 fins 20:30 hores Tel.96.186.08.28), fent constar el nom del soci per al que s'efectua la reserva. L'esmorzar serà gratuït per al Soci i tindrà un cost de 3 Euros per als acompanyants. a retirar el tiquet confirmant la seua assistència. L'últim dia per a fer les reserves serà el dia 21 de Novembre de 2.008. S'exigirà la justificació de la reserva per a accedir a l'esmorzar.

23:30 h.

Dissabte **29** de Novembre

Disco-Mòbil.

Festa amb la Disco-Mobil "MICALET" al local de la Societat Muscal, fin saltés hores de la matinada. Com sempre, segur que serà d'alló mes divertit.

CHE !, que si toca i no la compres...

no li podràs dedicar eixes boniques paraules
que tens reservades fa temps pal teu jefe...

17.268

N.º Lotería de Nadal

Ja està disponible la loteria per al Sorteig Extraordinari de Nadal.
Venda a la Consergeria de la Societat.

Dissabte **06 de Desembre**

19:00 h.

Temps de Corda i Dolçaines.

A l'Auditori Municipal extraordinari concert de l'Orquestra de Corda i de la Colla de Tabal i Dolçaina amb motiu de Santa Cecília, on ens interpretaran:

Orquestra de Corda:

- Ronda. **A la memoria de Manuel de Falla** **Xavier Turull**
- **Serenata para cuerdas Op20** **Edward Elgar**
Allegro piacevole
Larghetto
Allegretto
- **Nostalgias (Tango)** **J. C. Cobian**
- **Azúcar, pimienta y sal (Tango)** **H. Varela**

Director: Francisco José Valero García

Guitarra: David Rubio Pastor

Cantante: Facundo Insaurralde

Colla de Tabal i Dolçaina:

- **Rosa Carmina (Pasdoble)** **Antonio de la Asunción**
1r premi en la Categoria de Música de Carrer al 1r Concurs de Composició "Poble de Muro" l'any 2000.
- **La Lligasa (Marxa Cristiana)** **Ramón García i Soler**
- **Moros de l'alqueria (Marxa Mora)** **J.R. Pascual-Vilaplana**
- **Alicanya i alimara (música per a un espectacle)** **J. R. Pascual-Vilaplana**
- **Esclat de Festa** **Carles Santos**
Música composada per a la cerimònia d'inauguració dels jocs olímpics de Barcelona 92.
Arranjament: J.R. Pascual-Vilaplana

Director: Josep Juste i Martí

Al descans de l'Acte es farà entrega de la Medalla als socis de 25 anys de permanència.

RICARDO CASAÑ DOLZ.....	27/11/1983	J ANTONIO BAUSET BROSETA.....	01/11/1983
EDUARDO CASAÑ DOLZ	27/11/1983	J ANTONIO MONZO FORT	01/11/1983
ANTONIO GONZALEZ MARTINEZ	27/11/1983	RAMON MURCIANO COSTA	01/10/1983
IGNASI PERIS FRECHINA	22/11/1983	RAFAEL SERRANO VILLENA	01/10/1983
JOSE VIDAL ARGENTE.....	06/11/1983	JOSE CABO DOMINGO	01/10/1983
JOSE CIUDAD REAL LORITE.....	05/11/1983	LUIS TEN PALAU.....	01/07/1983
JOSE MARTI BERRUEZO.....	01/11/1983	JOSE SEGOVIA PERAL.....	01/07/1983
DANIEL RUBIO NAVARRO	01/11/1983	SALVADOR MARI PASCUAL.....	02/01/1983
CARLOS MONZO FORT.....	01/11/1983	VICENTE BADENES TORMO.....	02/01/1983
ENRIQUE FORT ROIG	01/11/1983	DANIEL FERRER RUBIO.....	02/01/1983
JOSE MONTAL REYES	01/11/1983	ANTONIO MARI JULIA	02/01/1983
SERAFIN LORENTE OLLER.....	01/11/1983	MIGUEL BALLESTER MAS.....	02/01/1983
MIGUEL PERIS BAUSET	01/11/1983		

22:30 h.

Nits al Musical. PERKUMBA RAU.

Actuació del grup de percussió "PERKUMBA-RAU". Es soparà a partir de les 21:00 h.

La percussió la portem dins, la connexió 'beat' està present al cos matern, exigint el batec, amb els seus ritmes, amb els distints moviments que acompanyan el desplegament de la vida d'un nou ser.

La percussió va acompanyar el gran viatge de l'hominització desafiant la narrativa fundadora de l'occident cristià. Un nou cervell es desenvoluparia al llarg de milers d'anys fins aparèixer de la mà, la paraula, o viceversa, entrecant, sacsejant, raspant o copejant branques, llavors, troncs i pedres, al costat de crits que serien alguna vegada veu humana..

*De boques i mans sortirien les primeres músiques *percutides per a activar la màgia del cerimonial que allunyaria catàstrofes, malalties i guerra; per a presentar el poder de l'organització a la comunitat; per a treure l'agressivitat necessària per a guerrear a enemics estranys; però sobretot per a abandonar la tristesa i gaudir de la vida en el treball i en la festa.*

La percussió ha estat vehicle de mestissatges culturals a través de les migracions i ha entrellaçat les memòries d'ètnies de tot el planeta passant a ser una font primordial de les identitats populars de resistència. Una conseqüència no volguda d'una modernitat occidental, que, des dels seus inicis, ha buscat un adoctrinament que acompanyara als seus projectes de dominació colonial.

La simplicitat dels seus instruments i l'accessibilitat en el seu aprenentatge la unirien als sectors populars. Les elits, en la seva eterna lògica de distinció, van preferir embolicar-se en músiques que, amb la creixent de les corts europees, van assolir ser cada vegada més sofisticades i ascendents, combinant el tradicional camí celestial amb les noves vestidures de les identitats nacionals. El so terrenal de la percussió va ser considerat primitiu, de races inferiors a conquerir.

La música popular va tenir sempre usos polítics per part dels de baix, creant comunitat, identitat i espais de trobada fonamentals per a projectar nous imaginaris culturals, crítiques polítiques i utopies alternatives.

El primer homínid va partir amb la seua percussió a sobreviure conquerint el món des de Mamà Àfrica. Hui en "la societat de la informació" el pensament alternatiu segueix pensant les continuïtats comunicatives: "del tam tam al doble klik" per a construir altra globalització més humana connectant pobles de tots els continents.

Som Perkumba-Rau, tots som percussió i venim a fer percussió...

Diumenge **07 de Desembre**

19:00 h.

Concert de Santa Cecília al Palau de la Música.

A la Sala Iturbi del Palau de la Música de València, extraordinari concert de Santa Cecília de la Societat Musical d'Alboraya a benefici de la Fundació Asindawn.

Concert Benèfic

al Palau de la Música de València amb la Fundació Asindawn

En este concert de Santa Cecília, en la primera part **L'ORQUESTRA DE PLECTRE DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA** interpretarà una peça de *Scott Joplin*. Esta obra **"The Entertainer: a rag-time two step"** és un *ragtime* de 1902 publicat per John Stark & Són. Va ser elevat a un lloc prominent com a part del renaixement del *ragtime* en els anys 70 quan va ser usat en la banda sonora de la pel·lícula *El colp*, guanyadora d'un Premi Oscar en 1973.

Com a segona obra **"O Sole mio"** (El meu sol) escoltarem una famosa cançó napolitana de 1898, la lletra és de *Giovanni Capurro* i la melodia d'Eduardo di Capua. La versió original esta escrita en napolità, però ha sigut portada a diferents idiomes al voltant del món i ha sigut interpretada per incomptables artistes, entre els que destaquen Enrico Caruso, Luciano Pavarotti i inclús Elvis Presley.

O Sole mio

"Che bella cosa na jurnata 'e sole, n'aria serena doppo na tempesta! Pe' ll'aria fresca pare già' na festa..."

El meu sol

"Que cosa més bella un dia solejat, l'aire fred després de la tempestat. La fresca brisa fa desaparèixer l'aire pesat

A continuació **"Libertango"** que és una peça escrita pel compositor, bandoneonista, pianista, i arreglador *Astor Pantaleón Piazzolla* nascut l'11 de març de 1921 i difunt el 4 de juliol de 1992.

Per últim interpretaran **"Concierto de las Montañas"** de *P. Cándido*. Pascual Cándido Carda, compositor que naix en Villareal (Castelló). La seua música escrita per a instruments de corda polsada ha sigut sentida per tota Espanya, França, Bèlgica, Itàlia, Alemanya i Japó. Va ser fundador i director de la O.P.P Ciutat de Villareal i ha dirigit altres com la O.P.P Francisco Tarrega.

Continuant en esta primera part del concert **L'ORQUESTRA DE CORDA DE LA SOCIETAT MUSICAL d'Alboraya** interpretarà **"ronda a la Memòria de Manuel de Falla"** de *Xavier Turull*; obra escrita a la memòria de Manuel de Falla en què l'autor aborda melodies i ritmes populars immersos en el teixit orquestral de la corda. Xavier Turull és un compositor nascut a Barcelona en 1922, va estrenar nombroses obres per a violí i va destacar com a intèrpret de sonates clàssiques de Bach, Beethoven, Schumann i Brahms i d'obres modernes de Granados, Homs i Poulenc. Compositor català també va ser professor de violí, i va ensenyar música de cambra en la Universitat de Cauca (Colòmbia) entre 1947 i 1950. Posteriorment, va dirigir el Conservatori de Barcelona (1972-1982).

Com a segona obra "*Serenata para Cuerdas OP.20*" d'Edward Elgar, que va ser el primer compositor britànic modern les obres del qual, corals i orquestrals van adquirir fama internacional i una de les principals figures de l'última etapa del moviment romàntic a Europa. Elgar va nàixer el 2 de juny de 1857 prop de Worcester. La seua partitura data de 1892 i consta de tres moviments, sent el primer d'ells un *Allegro piacevole*, el segon un *Larghetto* i l'últim un *Allergretto*.

A continuació interpretaran acompanyats de *Facundo Insaurralde "Nostalgias (Tango)"* obra de J.C. Cobián. Juan Carlos Cobián, va ser un destacat compositor, director d'orquestra, pianista i lletrista de tango argentí que va nàixer en Pigüé, província de Buenos Aires, el 31 de maig de 1896 i va morir en Buenos Aires el 10 de desembre de 1953. Era un innovador com a executant i com a compositor. Quan va compondre *Salomé* va iniciar junt amb Enrique Pedro Delfino, creador del tango *Sans Souci* la tendència innovadora del "tango romança". Com a pianista, va ser el primer a omplir amb adorns en els baixos dels silencis de la melodia –Procediment que seria després sistematitzat per Francisco de Caro. Per la seua qualitat d'executant i la seua delicadesa en l'execució va ser anomenat "el Chopin del tango". La seua desimboltura al parlar, el seu impecable smoking, els seus modals distingits i la seua mestria pianística fascinaven dones tardorenques i aristocràtiques i fomentaven el seu bé guanyada fama del senyor Juan.

I finalment i també acompanyats per *Facundo Insaurralde "Azucar, Pimienta y Sal (Tango)"* de H.Varela. El bandoneonista Hector Varela va ser un dels artífexs del so de Juan d'Arienzo. Compositor, orquestador i director, Varela formà la seua pròpia orquestra amb un segell definit en la marcadó rítmica i l'ajust orquestral. Ens diu Luis Adolfo Sierra en el seu llibre *Història de l'orquestra típica*: «Héctor Varela, primer bandoneón i arreglador de l'orquestra de Juan d'Arienzo, per espai de deu anys, es va identificar amb els corrents de neta extracció tradicional, lluint la seua orquestra, com a major atractiu, l'exactitud d'una difícil realització tècnica, enmig de l'apressada marcadó rítmica que li és pròpia». I agrega Jorge Palau "Faruk": «I és, ni més ni menys, el que va buscar Varela durant tota la seua trajectòria tanguera: aconseguir que amb la seua orquestra es poguera ballar».

En la segona part la **BANDA DE MÚSICA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA** interpretarà "*El Torico de la Cuerda (P.D.)*" obra del compositor Luis Serrano Alarcón nascut a València en 1972. Ha compost nombroses obres

de diferents gèneres, destacant la cantata "Los Cantos del Desamor", el Quintet de Metall "Una de Aventuras", "El Torico de la Cuerda", encàrrec de l'ajuntament de Xiva per a la inauguració del Primer Congrés Nacional del Toro de Cuerda 2002 i "Cinco maneras de no decir nada", títol que dona nom, al CD gravat recentment pel Quintet Strombor.

Com a segona obra sentirem "*Bolero*" de Maurice Ravel. Esta és una obra musical creada pel compositor francès Maurice Ravel en 1928 i estrenada en l'Òpera Garnier de París el 28 de novembre d'eixe mateix any. Ballet compost i dedicat a la ballarina Anada Rubinstein, el seu immediat èxit i ràpida difusió universal el van convertir no sols en una de les més famoses obres del compositor, sinó també en un dels exponents de la música del segle XX. A pesar que Ravel va dir que considerava l'obra com un simple estudi d'orquestració, el Bolero amaga una gran originalitat, i en la seua versió de concert ha arribat a ser una de les obres musicals més interpretades en tot el món, al punt que fins a l'any 1993 Romania en el primer lloc de la classificació mundial de drets de la «Société d'œuvres d'auteurs, compositeurs et éditeurs de musique».

Finalment sentirem "*Dances Polovtsianas*" d'Alexander Borodin interpretada per la **BANDA I CORAL POLIFÒNICA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'**, i amb la col·laboració de les **CORAL DE L'ELIANA, CORAL DE LA CANYADA I STUDIUM VOCALE**. Les Danses Polovetsianas o Polovtsianas és el fragment més conegut de l'òpera El príncep Igor d'Alexander Borodin. Sovint s'interpreta com una peça independent en concerts i és una de les obres més populars del repertori clàssic. Alexander Borodin va ser compositor, metge i químic rus. Va nàixer a Sant Petersburg en el si d'una noble i antiga família i va estudiar medicina i química en l'Acadèmia militar de medicina de la ciutat, on va ser seleccionat per a la càtedra de química. En 1872 va ajudar a fundar una escola mèdica per a dones. Però també va trobar temps per a compondre. Va començar a estudiar música molt prompte, als nou anys interpretava al piano el repertori de les bandes dels regiments i als tretze ja va compondre un concert per a flauta. En 1869 va començar a treballar en l'òpera El príncep Igor, sobre un llibret basat en l'èpica història de l'exèrcit d'Igor, però prompte va abandonar l'òpera i va incorporar diverses de les seccions que havia acabat en la Segona simfonia en si menor (1869-1876). Més tard va reprendre l'òpera però va quedar incompleta a la seua mort; la van acabar i van orquestrar els compositors Nikolai Rimski-Korsakov i Aleksandr Glazunov.

J. A. Dolz

Les entrades per al concert a Benefici de la Fundació Asindown, del dia 7 de Desembre de 2008 ja estan a la venda en la Secretaria de la Societat Musical, de dilluns a divendres de 17:00 a 20:00, sent l'últim dia el 5 de Desembre de 2008. El preu és de 10 € i tota la recaptació serà per a la Fundació Asindown.

Primera Part

ORQUESTRA DE PLECTRE DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA:

- **The Enternainer** **Scott Joplin**
- **Oh, sole mio** **E. di Capua**
- **Libertango** **Astor Piazzolla**
- **Concierto de las Montañas** **P. Cándido**

Director: Jaume Roca Ballester

Tenor: Jaime Roca Ibañez

ORQUESTRA DE CORDA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA:

- **Ronda. A la memoria de Manuel de Falla** **Xavier Turull**
- **Serenata para cuerdas Op20** **Edward Elgar**
Allegro piacevole
Larghetto
Allegretto
- **Nostalgias (Tango)** **J. C. Cobian**
- **Azúcar, pimienta y sal (Tango)** **H. Varela**

Director: Francisco José Valero García

Guitarra: David Rubio Pastor

Cantant: Facundo Insaurralde

Segona Part

BANDA DE MÚSICA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA:

- **El torico de la cuerda (P.D.)** **Luis Serrano**
- **Bolero** **Maurice Ravel**

**BANDA I CORAL POLIFÒNICA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA.
CORAL DE L'ELIANA, CORAL DE LA CANYADA I STUDIUM VOCALE:**

- **Danzas Polovtsianas** **Alexander Borodin**
(Ballet de "EL PRINCIPE IGOR")

Director Banda de Música: Miguel Vidagany Gil

Director Coral Polifónica: Daniel Rubio Navarro

Director Coral l'Eliana: Juli Hurtado Llopis

La Fundació Asindawn

¿QUE SON Y COMO NACEN LA ASOCIACIÓN Y FUNDACIÓN ASINDAWN ?

Asindawn nace para fomentar toda clase de medios de carácter pedagógico, y científico que faciliten la Educación, Integración familiar, laboral y social de las personas con S.D. fue creada, por iniciativa de un grupo de padres, la Asociación Síndrome de Down de Valencia en 1989 y posteriormente fue creada la Fundación en 1994, las cuales, desde el principio hasta la actualidad, llevan a cabo un intenso trabajo de formación, de abrir nuevas perspectivas de futuro, y de permanente presencia en la sociedad para facilitar la mejora de la calidad de vida de estas personas.

En el momento presente, la Asociación Asindawn, **declarada de utilidad pública por el Ministerio del Interior**, cuenta más de con 400 socios, personas con S.D. a las que presta diversos servicios de atención y formación.

¿QUÉ DESEAN DEMOSTRAR A LA SOCIEDAD?

Fundamentalmente concienciarlos de que estas personas tienen discapacidades, pero también capacidades. Son normales y pueden llevar una vida digna. La sociedad ha cambiado y ello nos da esperanza para seguir trabajando.

¿QUE IMPORTANCIA TIENE LA ATENCIÓN TEMPRANA EN EL DESARROLLO DE LAS PERSONAS CON SD?

El desarrollo infantil es un proceso dinámico, sumamente complejo, que se sustenta en la evolución biológica, psicológica y social. Los primeros años de vida constituyen una etapa de la existencia especialmente crítica ya que en ella se van a configurar las habilidades perceptivas, motrices, cognitivas, lingüísticas y sociales que posibilitarán una equilibrada interacción con el mundo circundante.

La Atención Temprana, desde los principios científicos sobre los que se fundamenta: Pediatría, Neurología, Psicología, Psiquiatría, Pedagogía, Fisiología, Lingüística, etc., tiene como finalidad ofrecer a los niños con déficits o con riesgo de padecerlos un conjunto de acciones optimizadoras y compensadoras, que faciliten su adecuada maduración en todos los ámbitos y que les permita alcanzar el máximo nivel de desarrollo personal y de integración social.

¿CUÁL ES LA SITUACIÓN ACTUAL EN LA ETAPA ESCOLAR?

Actualmente la integración de las personas con Síndrome de Down en la etapa escolar esta muy avanzada, aunque todavía falta mucho camino por recorrer, sobre todo en la etapa de secundaria.

En este momento, la integración de los alumnos en secundaria está teniendo serias dificultades no solo por falta de recursos, sino por la actitud de muchos profesionales de la enseñanza que tienen miedos, y no están preparados para asumir debidamente la integración de alumnos con NEE.

Es necesaria una mayor formación de los profesionales de la educación. Uno de nuestros **grandes handicaps, son los déficits de los planes de estudios de los futuros docentes**, que finalizan las carreras sin apenas conocimiento de las necesidades reales de las personas con sd u otras discapacidades, déficits que unicamente podemos rebajar a través de congresos o jornadas de trabajo, que de todas forma siguen siendo insuficientes, por lo tanto sería necesario reorganizar la formación de los futuros profesionales haciendo grandes cambio en la formación universitaria.

Otra cuestión es la falta de recursos y la financiación inestable de los programas que se desarrollan en asociaciones y fundaciones y que deberían de asumir las distintas administraciones .Faltan apoyos por parte de la administración a las familias más desfavorecidas.

Se necesitan campañas institucionales de concienciación social.

¿ QUE SERVICIOS OFRECE ASINDAWN A LAS PERSONAS QUE SE ENCUENTRAN EN LA ETAPA EDUCATIVA?

Desde Asindawn desarrollamos los siguientes servicios de apoyo a la etapa escolar:

- **SERVICIO DE LOGOPEDIA Y LECTO ESCRITURA:** En el cual se atiende semanalmente, desde hace más de diez años, a niños/as de más de 4 años y que incluye además atención a padres y coordinación con los centros escolares a los que acuden.
- **SERVICIO DE SEGUIMIENTO ESCOLAR:** Contempla la atención familiar y escolar de personas con S.D. de 6 a 16 años, que no reciben atención directa periódica en la Asociación.
- **PROGRAMAS DE HABILIDADES SOCIALES:** Destinado a niños/as entre 6 y 11 años con el objetivo de dotarles de Habilidades de comunicación e interacción.
- **PROGRAMAS DE AUTONOMÍA :** Para jóvenes y adolescentes de 12 a 16 años y sus familias que incluyen objetivos de habilidades sociales, Autoestima y Ocio y Tiempo Libre.
- **PROGRAMAS DE INTERVENCIÓN FAMILIAR:** Orientado a las familias con el objetivo de asesorar sobre temas relativos al desarrollo de las personas con S.D., educación, legislación, integración laboral, etc.

¿CÓMO TRABAJAN CON LAS PERSONAS ADULTAS CON SD?

Conseguir la inserción laboral es un engranaje más en una cadena que lo que busca es facilitar el desarrollo integral de las personas con síndrome de Down y favorecer su plena integración familiar, educativa, laboral y social.

Para la formación de nuestros usuarios y ante la ausencia de recursos públicos, desde la fundación, hemos creado un proyecto de formación pre-laboral que cubrirá las necesidades educativas encaradas a la consecución de un empleo .En este proyecto se trabaja según las necesidades específicas de cada alumno que, una vez ha logrado un puesto de trabajo, cuenta con un **programa de Empleo con Apoyo** por el que un técnico en Mediación Sociolaboral lo acompaña en sus primeros días en el puesto de trabajo.

Ayudarle a acoplarse y mostrar a sus nuevos compañeros de trabajo qué pequeñas diferencias lo caracterizan es el objetivo del Técnico que analiza, simplifica y revisa las tareas del nuevo trabajador al mismo tiempo que le hace comprender al resto de compañeros que es un trabajador más con sus mismas obligaciones y sin diferencias de ningún tipo.

El centro cuenta además con una Escuela de Familias, una Escuela de Adultos, una Escuela Joven, Grupos de Autoayuda así como un programa de Deporte y otro de Ocio.

En definitiva, la Asociación y Fundación Síndrome de Down de Valencia, persiguen como objetivo final que todos encontremos y ocupemos un lugar en la sociedad desde donde poder ser y sentirnos útiles.

Dissabte **13 de Desembre**

22:30 h.

Nits al Musical. Quartet de Clarinets "SI BEMOL KUARTET"

Actuació del Quartet de Clarinets "SI BEMOL KUARTET", i Possiblement debute un Quintet, es sopara a partir de les 21:00 h.

Este cuarteto fue fundado en julio del 2007 con el ánimo de difundir la musica de cámara referente a dicha formación. En su corta trayectoria han realizado varios conciertos por la comunidad valenciana, han ganado el 1 premio por unanimidad del tribunal en el concurso internacional de música de cámara celebrado en el auditorio del conservatorio de Riba-roja, obtiene el diploma de mérito en el T.I.M. (torneo internacional de música) en Zaragoza, y son finalistas en el 16è concurs Josep Mirabent i Magrans, celebrado en Sitges, Barcelona, recientemente han tenido la oportunidad de participar en un programa de Radio Clásica de Mérida (Venezuela) interpretando gran parte de su repertorio.

Componentes:

David Romero, Rafa Berzosa, Borja Zanón y Alfredo Santos.

Diumenge **14 de Desembre**

19:00 h.

SORPRESA. "Voz Dramática"

Al Teatre Agrícola, Directament des de Madrid , el espectacle "VEU DRAMÀTICA" concert protagonitzat per les Cantants María José Sánchez (soprano) i Elena Muntanya (mezzosoprano), Dedicat a un repertori escrit només per a veu, unes vegades a només i altres a duo. El Concert està Patrocinat pel Ministeri de Cultura.

VOZ DRAMÁTICA

Sinopsis:

Voz Dramática es el nombre que recibe el concierto protagonizado por las cantantes María José Sánchez (soprano) y Elena Montaña (mezzo-soprano), dedicado a un repertorio escrito sólo para voz, unas veces a sólo y otras a dúo. El repertorio se compone de obras de distintos autores, la mayoría escritas para la ocasión. Todas ellas tienen en común el ser "teatralizadas". La puesta en escena y el juego de luces completan el trabajo. El espectáculo se estrenó el 20 del Septiembre de 2006 en el Festival de Música Contemporánea de Alicante.

Programa:

- "Palabras" de Daniel Hurtado (dúo)
- "Niña arranca las rosas" de Jacobo Durán Lóriga (soprano sola)
- "Catársis" de Juan Solare (m-soprano sola)
- "Diálogos" de Sebastián Mariné (dúo)
- "Circuito" de Jesús Torres (soprano sola)
- "Maldad" de Mario Carro (m-soprano sola)
- "Siete piezas para Jorge" de Marisa Manchado (soprano y percusión)
- "Metamorfosis de Salomé" de García Laborda (dúo)
- "Los besos de la diva" de Marisa Manchado (m-soprano sola)
- "Bestiarium" de Mercedes Zavala (dúo)

La duración aproximada es de 60 minutos de música en una sola parte.

Diumenge **21 de Desembre**

18:00 h.

Ja es Nadal. Concert de Nadal de la Banda.

18:00 Al Auditori Municipal, Concert de Nadal a carrec de la Banda de Música. Primer Passe.

19:30 Al Auditori Municipal, Concert de Nadal a carrec de la Banda de Música. Segon Passe.

Enguany se celebra el tradicional concert de nadal, com tots els anys esperem sorprendre a tots, com sempre amb un espectacle de llum, color, màgia, música, i diferent dels concerts habituals. Se celebra en l'Auditori a causa de l'important cost que suposava el muntatge en el pavelló, i donats els temps en què estem tot estalvi és poc. S'oferiran dos passes del concert a fi que no es quede ningú sense veure'l. Les invitacions es podran aconseguir en la secretaria de la Societat Musical.

Diumenge **21 de Desembre**

19:00 h.

Ja es Nadal. Concert de Nadal de l'Orquestra de Corda.

Al Auditori Municipal Concert de Nadal a Carrec de l'Orquestra de Corda i el seu Conjunt Instrumental, acompanyants per Facundo Insaurralde.

Conjunt Instrumental de Corda:

- **Tres Pequeñas Piezas** **F. Schubert**
Minuetto
Impromptu
Ecosaisse
- **La Misión** **E. Morricone**
- **El Pequeño Negro** **C. Debussy**

Orquestra de Corda:

- **Serenata para cuerdas Op20** **Edward Elgar**
Allegro piacevole
Larghetto
Allegretto
- **Sinfonía Simple, op.4** **B. Britten**
Boisterous Bourée
Playfull Pizzicato
Sentimental Sarabande
Frolicsome Finale
- **Azúcar, pimienta y sal (Tango)** **H. Varela**
- **Milonga Sentimental** **C. Gardel**

Director: **Francisco José Valero García**

Cantante: **Facundo Insaurralde**

Professors de la nostra escola

BEATRIZ BADENES
Violí

FCO. J. VALERO
C.I. de Corda

JOSÉ MONTAL
Trompa

PAU GIL
Piano

ALFREDO SANTOS
Clarinet

JAUME ROCA
Guitarra i Plectre

MIGUEL BAUTISTA
Trombó

M.ª DEL MAR ALCAYNA
Dança

ISABEL PARDO
Saxofó

SERAFIN LORENTE
Clarinet-Contrabaix

MARIA CARRION
Viola

FRAN CABO
Percussió

M. AMPARO MARTINEZ
Cant - Cello

INÉS SEVILLA
Cant

JOSEP JUSTE
Dolçaina

HECTOR OLTRA
Llenguatge Musical

ROBERT RIBES
Tabal

MARIA CARBONELL
Oboe

SALVADOR MARI
Clarinet

SUSANA PEÑA
Fagot i Coro

RAFA ADELL
Bombardí i Tuba

JOSE GIL
Llenguatge Musical

M.ª JOSE CASAN
Violí

LUIS MARTINEZ
Trompeta

JESSICA ROIG
Flauta

VANESSA JUAN
Llenguatge Musical

HECTOR JUAN
Saxofó

MARTA GANDIA
Violí | Cicle Inicial

COMUNICACIÓ INTERNA

Els nostres Balls i el nostre Folklore

Per Mar Alcayna

La riquesa dels balls i danses folklòriques valencianes, així com la seua indumentària, cançons i música fan del folklore valencià un contingut cultural propi de la comunitat que no ha de ser oblidat per la comunitat educativa. El nostre propòsit és promoure el coneixement, valoració i acceptació de les danses folklòriques fomentant l'empatia cap a les tradicions, costums i estils de vides propis, respectant el dret a l'expressió cultural i a la diversitat.

La dansa ajuda a desenrotllar les capacitats, habilitats i actituds necessàries per a poder moure's en una diversitat de cultures.

La dansa esta considerada com l'expressió de l'art més antiga del ser humà. Sorgix de la necessitat que la persona té d'expressar i comunicar idees, sentiments i emocions a través del moviment. En el seu recorregut històric podem observar a través de les danses, les diferents tradicions, costums i estils de vida que les persones han tingut. Igualment podem observar, en la representació de les danses, l'expressió artística i comunicativa que en elles es dona, segons la seua estructura, passos, indumentària, cançons, instruments musicals, materials utilitzats, zones geogràfiques i esdeveniments religiosos o festius per al qual s'ha creat.

Per un altre costat la dansa afavorix la interacció amb els altres, afavorix les relacions interpersonals, augmenten les actituds cooperatives i afectives, a més de les capacitats coordinatives, rítmiques, expressives, estètiques i comunicatives.

La dansa folklòrica igual que altres danses comporta uns valors educatius intrínsecs i

extrínsecs. La necessitat jugar i ballar que sempre ha tingut el ser humà. Promoure el coneixement, valoració i acceptació de les danses folklòriques, respectant el dret a l'expressió cultural i a la diversitat. Així com la de fomentar l'empatia cap a les tradicions, costums i estils de vides propis. A continuació i reforçant el que s'ha dit anteriorment, citarem alguns dels aspectes educatius que són els següents:

- Contribuïx a difondre, conèixer i estimar la cultura pròpia.
- Formar part del conjunt de la interrelació de la diversitat de cultures.
- Afavorix les relacions interpersonals.
- Desperta actituds cooperatives i de respecte.
- Incrementa i afavorix el desenrotllament de la coordinació ritmicocorporal.
- Millora la comunicació gestual a través del llenguatge estètic-expressiu-corporal.
- Desenrotlla l'orientació espacial i temporal per mitjà de les coreografies

Els balls que integren la llista de tradicionals o folklòrics de la Comunitat Valenciana són aquells que es coneixen i van estar de moda a partir del segle XVII. Bàsicament, este bé cultural s'ha anat transmetent de generació en generació de forma empírica. Desgraciadament la documentació amb què comptem en l'actualitat és escassa. A partir del segle XIX, trobem alguns autors interessats per descriure les danses folklòriques. Les diferents danses festives han estat condicionades i van evolucionant

segons el desenrotllament econòmic i cultural de la comarca de procedència. Els nous elements que es van introduint transformen el ball inicial, quedat finalment conformat en un ball representatiu de la localitat o comarca a la qual pertany.

Com a danses mes antigues tenim les jaqueras durant els segles XVI i XVII. Esta dansa copiada de la cort, durant molt de temps ha servit i servix per a l'inici de qualsevol festeig on posteriorment apareixen balls.

A més de la jaqueras, la Comunitat Valenciana alberga una amplíssima llista de danses que són representatives de la nostra comunitat. Entre les que es troben les seguidilles, els fandangos, els boleros, les jotes i els danses

ESCOLA DE DANSA DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

L'oferta educativa de la societat musical ha anat un pas cap avant formant la nova escola de dansa com a aposta a la diversitat cultural de les nostres tradicions valencianes. La proposta educativa relacionada amb els balls dona una perspectiva de futur a les tradicions valencianes tan arrelades com la musica.

La riquesa dels balls i danses valencianes així com la indumentària, cançons i musica fan del folklore valencià un contingut cultural propi de la comunitat que no ha de ser oblidat.

La societat musical ha format la primera escola de dansa per a contribuir a la difusió coneixement i estima de les nostres tradicions.

Parlar de folklore és parlar de tradicions, d'arrels ,de família això és una escola de dansa ,una gran família que vol que les tradicions perduren en el temps aprenent a poc a poc els balls de diferents zones de la nostra comunitat, donant la possibilitat als mas xicotets a participar de la cultura i tradicions existents en els nostres pobles.

L'oferta educativa de l'escola ja esta en marxa amb un grup de xiquets/es que disfruten de les tradicions valencianes esperem que siguen molts més i de diferents edats per a crear una bona planter de balladors.

Si esteu interessats preguntar en la Secretaria de la Societat (Dilluns a Divendres de 17:00 a 20:00, per email smalboraya@smalboraya.org).

Balls de saló

A partir del mes de gener del 2009 es reprendran les classes de Balls de Saló.

Horari: Dissabtes, de 18:30 a 20:00

Preu per curs (10 classes): · Parella: 65 € · Individual: 35 €

Aquells que estiguen interessats hauran d'efectuar la preinscripció en la Secretaria de la Societat, comunicant-se en el seu moment el començament de les classes.

El curs es realitzarà si s'inscriuen un mínim de 8 parelles

DONEM L'ENHORABONA...

Alumnes que varen fer la prova d'accés al Grau Mitjà de Conservatori al curs 06-07.

Fagot

**Aitor Murgui Rubio.
Adrián Catalá Saiz**

Oboe

Raquel Gasque Rubio

Percussió

Pau Mingarro Dolz

La Junta Directiva de la Societat Musical, vol agrair a **En Rodrigo Trinidad Ramón i la seua esposa Na Mercedes Marco Nacher**, per la donació de tots els seus llibres, discos, cd's i partitures a nostra Societat. El que la Junta valora especialment d'esta donació és que realment se'ns està transmetent tota la seua vida cultural i es dona a la nostra Societat amb tot l'afecte del món. La Junta Directiva està buscant un moble que s'ajuste a la donació, perquè està este exposada en els nostres locals.

La nostra Banda al certamen de la diputació

Dos primers premis, una menció d'honor i la satisfacció pel treball ben fet.

Per Daniel Rubio Navarro

L'any 2008 serà recordat per molt de temps com l'any que la nostra centenària banda de música participà al Certamen de bandes de música de la Diputació de València amb dos importants èxits.

El 10 de maig prengué part en el Certamen de la Diputació de València pròpiament dit. Aquell dia competíem al Palau de la Música de València amb altres dues bandes de la nostra província: la banda d'Oliva i la banda de Puçol. Aquell dia gris i plujós la nostra banda aconseguí el primer premi i la menció d'honor en la primera secció del anomenat certamen amb 387 punts (sobre un màxim possible de 400), la qual cosa suposava una diferència de més de 60 punts respecte a la segon banda, la banda de Puçol, quedant en tercer lloc la banda d'Oliva. El dia es tornava assolejat i festiu.

Aquell dia la nostra banda interpretà de forma magistral tant l'obra obligada de Salvador Chulià "Episodios sinfónicos" com l'obra triada com a lliure elecció "El año del dragón" de Philip Spark, les dues dirigides amb molta seguretat, solvència i mestria pel nostre director Miguel Vidagany Gil. Els sons de la nostra banda omplien el Palau d'una música de molt alta qualitat: afinació, empast, matisos, expressivitat, en definitiva, molta música que eixia dels 85 músics de la nostra banda que aquell dia teníem l'encàrrec de mostrar l'extraordinària valia i alt nivell que atresora la banda de música d'Alboraya. L'actuació estigué, com queda dit, a un altíssim nivell, i així, el resultat no podia ser altre: el primer premi i la menció d'honor.

Arribada l'hora en què es feia públic el veredict del jurat, jo estava tranquil, era conscient del alt rendiment de la banda i esperava eixe resultat i no un altre; però malgrat eixa seguretat, quan nomenaren a la Societat Musical d'Alboraya com a guanyadora del primer premi i la menció d'honor, el goig i l'emoció envaien per complet a qui açò escriu, i no sols a ell, també a tots els músics de la nostra banda; molts de nosaltres, músics que ja havíem pres part a altres certàmens i que mai havíem pogut gaudir d'un màxim guardó. L'alegria era veritablement compartida per tots. Molts eren els músics jòvens de la nostra banda que prenién part per primera vegada en un certamen; potser no entenien molt bé el que vol dir guanyar un certamen, però participaven de la mateixa alegria. Quina estrena a un certamen!!! Jo vaig recordar

molts moments passats, no sempre amb tant d'èxit, i per això em vaig alegrar primerament pel nostre mestre director Miguel Vidagany, qui tants esforços ha dedicat a la nostra banda, i també per tots els músics que feia dos anys prenguérem part al certamen de la plaça de bous de València i que tant ens va decepcionar. També, com no, vaig recordar a tots aquells músics que per haver un límit de places (85) a les bases del certamen no pogueren prendre part en aquest certamen; ells també feren un important esforç i més d'u es quedà amb moltes ganes de pujar a l'escenari del Palau.

La satisfacció venia, en part, per haver aconseguit eixa menció d'honor, i en part, perquè eixe premi ens donava pas a poder participar a la fase final, on competiríem al mes d'octubre amb les bandes guanyadores dels certàmens de les Diputacions d'Alacant i de Castelló. Esta segona part seria el 19 d'octubre a l'Auditori de Cheste.

Així, sense temps que perdre, la banda es posava de nou a treballar intensament, i tant que ho feia! El nostre mestre va programar assajos al llarg de tot l'estiu, no hi havien vacances per a la banda. Calia preparar molt bé l'obra obligada per a la gran final, que, de nou, era una obra de Salvador Chulià: "Suite migratoria"; obra d'un alt nivell de dificultat. Calia estudiar-la molt bé.

Per a aquest nou certamen en poc més de cinc mesos la nostra banda ha treballat molt, assajant per grups menuts, en grups grans, en assajos generals; estudiant frase a frase, compàs a compàs, i fins i tot, parant-se per millorar fins l'última nota per a traure la màxima expressivitat a cada nota d'eixa obra tan difícil com era la "Suite Migratoria".

Per fi arribà el dia. El 19 d'octubre pel matí, a l'Auditori d'Alboraya, feiem l'últim repàs de les dues obres, la ja anomenada obra obligada de Salvador Chulià i l'obra lliure, que

tornava a ser "El año del dragón". Després, un dinaret rapidet i cap a Cheste!! Allí, a les cinc de la vesprada, a l'Auditori, tenia lloc l'actuació de la nostra banda de música.

Què dir d'aquella actuació? La banda estigué realment molt bé, fins i tot, jo diria que millor que al certamen del mes de maig al Palau de la Música de València. La afinació de la nostra banda sigué molt bona, senzillament, impressionant!! L'empast dels diversos grups de la banda, igualment, perfectes; els pianos eren delicadíssims al mateix temps que extraordinàriament expressius; els forts eren plens, solemnes, majestuosos i no gens estridents; la musicalitat i expressivitat eixia a cada frase, a cada compàs, a cada nota de cadascun dels nostres instruments. Una vegada més, la nostra banda feia molta música, sí, molta, i així ho reconeixien les persones que ens escoltaven des del pati de butaques. En eixir de l'Auditori tots ens felicitàvem per l'actuació, tots sabíem que de nou havíem tocat a una gran altura. Sols faltava esperar el veredict del jurat.

En aquesta ocasió la banda aconsegua de nou un primer premi amb 340 punts, una puntuació molt alta. La decepció vingué de sobte al conèixer que la menció d'honor esta vegada no seria per a la nostra banda. El jurat decidia que la banda de Benicarló era mereixedora de huit punts i mig més que Alboraya i, per tant, també de la menció d'honor. Res a dir. Els membres del jurat, sumades les puntuacions de cadascun d'ells, així ho decidien.

Sí, he emprat la paraula decepció (malgrat que no m'agrada utilitzar-la) i ho he fet perquè els músics d'Alboraya havíem fet una gran actuació i pensàvem sincerament que la banda d'Alboraya era mereixedora d'eixe guardó.

Però hem d'estar molt satisfets. Sí. Satisfets i orgullosos, perquè no es pot oblidar que

vàrem aconseguir un molt meritori primer premi, amb una puntuació alta, altíssima (més punts que els aconseguits per les bandes que guanyaren la menció d'honor a la segona i tercera seccions). Però per damunt de tot, hem de sentir-nos molt satisfets perquè el nivell musical mostrat per la nostra banda ha estat altíssim; perquè hem de ser conscients de la feina ben feta, per haver fet les coses com calia, és a dir, molt bé.

Aquest ha sigut un any marcat pels dos certàmens, un any dedicat quasi amb la seua totalitat a preparar aquestes dues actuacions, i és que participar en un certamen requereix una preparació especial, més intensa que per a qualsevol concert. Han sigut moltes nits d'assajos, més del que és normal, amb setmanes de tres i quatre assajos (i alguna de cinc!!); un ritme d'exigència molt alt. Molt de cansament i de son, però també molta implicació i molta satisfacció. Els músics de la banda d'Alboraya han respost, han complert, han treballat de valent, han ficat ganes i il·lusió. Ha sigut un any dur, però bonic. Un any que no oblidarem.

Tot açò ens ha de portar a plantejar-nos nous reptes, noves metes, noves il·lusions, tal vegada prenent part en un nou certamen (i, perquè no el de la plaça de bous de València?). I ara sabem ben bé quin és el camí: la unió entre els músics, directius i mestre director, el treball, el compromís, el sacrifici del "jo" en profit del "nosaltres", l'entrega a l'instrument, a l'estudi, la il·lúsió i ficar moltes ganes... Què bonic vore als meus companys tots junts: veterans i jòvens, estudiants i amateurs, professionals i principiants... La nostra banda ha demostrat que pot arribar ben alt, perquè té un gran potencial (més de cent músics), té un gran director: Miguel Vidagany Gil, i té moltes persones que treballen a l'ombra per què tota la Societat Musical funcione. Ara, cal no baixar els braços i seguir prenent-se les coses molt seriosament, treballar a cada assaig com si per al certamen sigües.

Sols em resta donar les gràcies a tots els que han fet possible els èxits aconseguits: en primer lloc al nostre director Miguel per la seua paciència i dedicació, a la junta directiva, als músics que han pres part als dos certàmens, als músics que no han pogut participar, i com no, a les nostres famílies que han estat darrere de cadascun de nosaltres. A tots, gràcies. Espere tornar a escriure ben prompte per poder contar nous èxits de la nostra benvolguda banda de música.

Carrer Músico Francisco

Aprofitant la invitació de la Directiva no deixaré passar l'oportunitat de poder escriure sobre Francisco Ramos Rioja.

Transmetre el que sent, fent caixa de resonància de molts, o siga el que sentim sobre el mestre Ramos Rioja no serà fàcil, perquè a vegades trobar les paraules que millor reflectisquen els nostres sentiments i l'estima que li tenim es fa molt complicat. Les idees estan molt clares, però com expressar-les és difícil.

Una cosa sí esta clara i sens dubte, sempre li cridarem "El Mestre" no sols pel seu domini de la música i la seua professionalitat sinó per la seua habilitat, i açò és molt més important, a transmetre-la als altres.

Una persona capaç de fer-nos arribar les seues felicitacions de la manera més senzilla i capaç al mateix temps de convertir un regany i una cridada d'atenció, en un argument per a augmentar la nostra motivació per a fer-ho millor, és un mestre.

Han sigut molts els alumnes del musical, els educands, que van formar part de la banda de música i que van rebre del mestre, de Paco, les seues primeres lliçons i alguna cosa especial col·locaria el mestre en estes classes perquè decidiren enfocar la seua vida professional a la música.

Ens complimenta ens corregix però sobretot ens ha donat la seua amistat. Amistat que fins hui tenim, continuem tenint i continuarem tenint.

Qui no recorda els sopars abans dels assajos de cada divendres? Impossible d'oblidar. Es van instaurar estos sopars a què acudien a més dels músics, familiars i amics que s'adaptaven en la taula, junt amb Paquita, que venia a acompanyar-lo i a veure el que menjava. Allí tots esperàvem que el MESTRE acabara de donar les seues lliçons (donar lliçó).

Amb l'el MESTRE Rioja vam aprendre algunes noves definicions de banda de música que ens aplicava quan per alguna causa o per una altra assistíem pocs músics als assajos. Som una banda de pijama ens Deia, i quan preguntàvem per què la resposta era immediata Som una banda de caminar per casa.

I quan amb la batuta en la mà Deia: Anem tots!, sempre rectificava: Bueno anem tots ELS QUE ESTEM!

També ens vam adonar amb ell de la riquesa de l'idioma valencià quan sentíem expressions noves per al nostre vocabulari. Teniu que estudiar "Totes les dies".

Els de metall ens vam il·lustrar per on se'ns podia escapar l'aire quan féiem presió per a traure les notes agudes.

Com dissimulava els seus nervis quan teníem algun concert compromés i com sospirava després quan ja la responsabilitat havia passat.

Com dedicava eixe mirat interrogant i punxant, ja amb la batuta preparada, a al-

gun músic despistat o a algun component de la percussió perdut, corda que li llevava la son.

Li agraïm la seua dedicació, el seu oferiment i la seua entrega a la nostra banda i al nostre poble per a ell qualsevol dia de la setmana o qualsevol moment del dia era bo per a donar les seues lliçons. I li donava igual que fossen en el musical o en sa casa de Lliria.

Alguns li hem d'agrair inclús la seua cabuderia a aconseguir a vegades l'impossible "A Este el faig collins music per la mare que m'ha parit"

Tampoc podem oblidar les llargues sobretauls després dels esmorzars de Santa Cecília, sempre amb Paquita, sobretaula que acabàvem en alguna de les nostres cases i en les que no paràvem de contar les milers d'anècdotes que se'ns ocorrien

Ens va donar una altra gran lliçó amb la dignitat de la seua despedida sabent la gran quantitat d'alumnes, músics i sobretot amics que ací deixava i que veuriem difícil la seua substitució.

Un temps després de la seua marxa, la no-

tícia que l'Ajuntament d'Alboraia havia decidit retolar un carrer de la població amb el seu nom ens va omplir d'alegria. Per a nosaltres açò suposa el reconeixement de tot un poble a una gran persona.

Carrer de FRANCISCO RAMOS RIOJA "MÚSIC" que honor!.

Jo només li afegiria un altre qualificatiu "I MESTRE", perfecte!.

Al senyor Francisco, Paco, a Rioja, al Mestre, dóna el mateix com el cridem. El nostre reconeixement i el nostre agraïment.

Ramos Rioja

Per Miguel Chavarría. (Bombardí)

A la Junta Directiva de:

ASSOCIACIO DE VEINS CENTRE HISTÒRIC D'ALBORAIA

La Junta Directiva de esta Sociedad Musical aprobó la petición al Ayuntamiento de esta Localidad del otorgamiento del nombre de una calle a D. Francisco Ramos Rioja, quien fue Maestro-Director de la Banda de la Sociedad Musical durante 24 años, realizando un importante trabajo a favor de la cultura musical en este pueblo, como se demostró con la concesión del título de HIJO ADOPTIVO con que el Ayuntamiento lo reconoció en su día.

Conforme a lo establecido en el Reglamento de Honores y Distinciones aprobado por nuestro Ayuntamiento, para que tal petición sea atendida debe venir respaldada por la mayor parte de las Asociaciones Ciudadanas de la localidad.

Es por esto por lo que nos dirigimos a esa Asociación en solicitud del respaldo de nuestra petición, para lo cual será suficiente firmar y/o sellar la adhesión que se acompaña al pie del presente escrito.

Independientemente de cual sea su decisión, le damos las gracias anticipadas por su atención.

El presidente de la Sociedad Musical

Fdo.: Enrique Fort Roig

Esta Asociación se adhiere a la petición formulada por la Sociedad Musical de Alboraya para que sea rotulada una calle con el nombre de D. Francisco Ramos Rioja, antiguo Maestro-Director de la Banda de la Sociedad Musical de Alboraya e Hijo Adoptivo de esta Localidad.

Por la Asociación Ciudadana

ASSOCIACIO DE VEINS CENTRE HISTÒRIC D'ALBORAIA

Distinguida Señora: Mayren Benito Gimenez Delalglesia

Paseo Alameda, 30 (46000) Valencia

Quisiera empezar poniendola en antecedentes al respecto de Don Francisco Ramos Rioja, músico profesor de la Banda Municipal de Valencia y su relación con la Societat Musical d'Alboraya y nuestro pueblo.

Don Francisco Ramos Rioja estuvo dirigiendo la Banda de Música de nuestra Sociedad durante un periodo de 24 años, durante los cuales la vinculación personal y social fué muy intensa, hasta el punto de ser nombrado HIJO ADOPTIVO de la localidad.

Dada la prolongada vinculación y su cualidad de hijo adoptivo, la Corporación Municipal ha decidido responder positivamente a la petición de la Societat Musical d'Alboraya, otorgándole la rotulación de una calle con su nombre.

Coincidiendo además la circunstancia de hallarse en una edad próxima a su jubilación se ha pensado en hacer coincidir dicho evento con el otorgamiento de la distinción por parte del Ayuntamiento de Alboraya.

Asimismo, agradeceríamos profundamente la colaboración de la Banda Municipal de Valencia en dicho acto, considerando que para alguien como Don Francisco Ramos, que ha pertenecido durante tantos años a esa destacada agrupación, dicho acto sería profundamente emotivo en un momento tan importante de su vida profesional.

Imaginamos que el calendario de actividades de la agrupación de la que Vd. es responsable será bastante complicado, por lo que en cualquier caso quedaríamos pendientes, si tuviesen a bien colaborar en dicho acto, de que nos informasen en qué fecha la Banda Municipal de Valencia podría ofrecer un concierto en el Auditorio de nuestra localidad, por los motivos arriba expuestos, y cuales serían los requisitos que se deberían cumplir para que pudiesen desarrollar su actuación satisfactoriamente.

Dandole las gracias anticipadamente, quedo a su disposición.

El presidente de la Societat Musical d'Alboraya

Fdo.: Enrique Fort Roig

Exposició fotogràfica

Per Juan Angel Ballesteros

Fa ja quasi un any vaig comentar a la Junta de la Societat Musical que tenia material fotogràfic per a muntar una xicoteta exposició, que ens poguera fer reflexionar sobre el treball que fan tant músics com professors, directors, familiars i coneguts, i que alguns socis veiem quan escoltem el que es el final d'un treball ben fet als certàmens, audicions, concerts o passa carrers.

Si quan veieu en estes fotografies a vostre fills, familiars o coneguts, també sabeu sentir la música que interpreten, no sols estareu entrant en el somni de Miguel, si no que també donareu vida a estes imatges.

Col.laboradors

Pepe Montal

Francisco Tomás

Galería de imatges de la Pel·lícula Rodada a Alboraya

Gorlitz

TOTS ELS COLORS DEL VERD

Per Vicent Rozalén (Agost de 2.008)

L'autocar va eixir de matinada...

I és que, aquell dijous de juliol, a l'hora acordada, totes i tots ens trobàvem, puntuals, al lloc previst, per començar a fer realitat un bonic somni, el somni de retrobar-nos amb els amics i les amigues de Gòrlitz, de retrobar-nos amb un poble preciós on, feia dotze anys, ens havíem deixat un troçet del nostre cor...

Aquesta vegada, a més, el Cor Polifònic de la Societat Musical d'Alboraia, viatjava acompanyat per un bon nombre d'amics i amigues, familiars i músics, que van voler compartir amb nosaltres quatre dies inoblidables...

Així, amb les maletes plenes d'il·lusió i música, se n'anàrem cap a Bilbao i el viatge, com no podia ser d'una altra manera, va estar un plaer, malgrat la distància...

El nostre director, Daniel Rubio, que havia eixit un dia abans amb la seua família, així com els nostres companys Paco i Charo, aguardàven, impacients, la nostra arribada a l'hotel NH Deusto, a Bilbao...

I l'hotel NH Deusto, era un espai molt confortable, amb una ubicació magnífica, al barri de Deusto, tocant la ria i pràcticament davant del Museu Guggenheim...

Després de descansar una miqueta, per la vesprada, se n'anàrem cap a Gòrlitz perquè, eixa mateixa nit, anava a tindre lloc el Festival d'Havaneres, la nostra primera actuació...

A Gòrlitz, ens vàrem trobar un poble en festes, un poble que havia eixit al carrer per compartir danses, nanos i gegants, disfresses i on sonava la música per tot arreu...

Per la nit, a la Plaça Iberrebarri, va començar el Festival d'Havaneres on, a més de nosaltres, vàren actuar la "Coral San Antonio" de Iralabarri (Bilbao), el "Cor Biotz Alai" de Algorta-Getxo i el cor amfitrió "Lirain Abesbatza"...

Davant d'un nombrós públic (hi havia 1.600 cadires ocupades), tots els cors, cadascú amb el seu propi estil, van oferir el millor per aconseguir un preciós festival on, el president de la Societat Musical d'Alboraia, Pep Carbonell, va entregar a Loli Igártua (directora de la Coral Lirain) un socarrat típic valencià, en record de la nostra visita, on es podia llegir el text: "Gòrlitz-Alboraia, amics per sempre". Daniel, també els va regalar un llibre amb les seues composicions corals... El cant comú de "La bella Lola" i

una picadeta compartida per tots els cors, vàren tancar una dolça nit...

L'endemà i, després del desdèjuni a l'hotel, tornàrem cap a Gòrlitz per dedicar el divendres, a fer turisme i, al llarg d'alguns quilòmetres, poguerem gaudir d'un paisatge veritablement encisador, amb tots els colors del verd, com deia la cançó de Raimon...

Una altra vegada, a Gòrlitz, ens vàrem trobar la festa al carrer, el mercat de productes típics, la fira, les xaranges, la música, les danses, tot un espectacle de llum, de color, de vida...

Cap al migdia, anàrem a dinar a Gatika, a un bonic restaurant situat enmig del bosc, entre muntanyes. Menjar cassolà, ben cuinat, com no podia ser d'una altra manera al País Basc...

Amb una església completament plena de gent, el Cor va interpretar quinze cançons com poques vegades ho havia fet abans, amb tot el sentiment, amb convicció, amb confiança, posant el cor en cada compàs, en cada nota...

Aquest concert ho havíem treballat molt i molt bé. Una vegada més, Daniel havia planificat un treball perfecte i el Cor, també una vegada més, li havia regalat, sense condicions, la seua complicitat i el seu suport...

El resultat va estar un concert preciós, amb cançons dolçíssimes com "Signore delle cime", "La gavina", "Mareta", "Te quiero" o "Evocació al Pirineu" i d'altres noves com "Gernikako arbola", "Neure maitena"

I, per la vesprada, gaudirem d'una visita concertada a la Casa de Junes de Gernika per veure l'Arbre de Gernika, símbol del poble basc. També poguerem visitar el Museu de la Pau (quin nom més bonic) on es recordava, en una recreació virtual, el terrible bombardeig que va sofrir Gernika en temps de la Guerra Civil d'Espanya.

El dissabte al matí, hi havia temps lliure, un temps que, molts de nosaltres, vàrem aprofitar per recórrer Bilbao, el Museu Guggenheim, la "Ria de Bilbao", el "Casco Viejo" amb els set carrers, el "Mercado de la Ribera" (el més antic d'Europa)... Una dolça passejada per conèixer, per aprendre, per gaudir molt...

Però, el més bonic del viatge, ens aguardava a l'església de Gòrlitz... Allí, la vesprada del dissabte, el Cor de la Societat Musical va oferir un concert, senzillament, extraordinari...

o "Nanos i gegants" escrita pel nostre director, Daniel Rubio i que era una estrena absoluta aquella vesprada... L'interpretació del "Agur jaunak" amb els companys i companyes de la Coral Lirain, va tancar un concert inoblidable...

Per la nit, al Restaurant Kilimanjaro, va arribar la festa, les cançons compartides, el sentiment retrobat d'estima, d'unió entre dos pobles germans. Per la nit, en tancar els ulls, recordava molts sentiments viscuts dotze anys enrere...

En tornar a casa, tothom era feliç, tothom era satisfet. Amb treball, amb esforç, però amb una important càrrega d'il·lusió, el Cor de la Societat Musical d'Alboraia havia tornat a fer possible un altre somni, un preciós somni al País Basc...

CRISIS ?, WHAT CRISIS ?

A través d'este article ens agradaria desmitificar el fet que la Societat Musical d'Alboraia, és la xiqueta bonica de les associacions, que percep una gran subvenció del nostre Ajuntament ja que té una partida específica en els pressupostos municipals.

Començarem aclarint la diferència entre Subvenció i Contraprestació: Subvenció és un diners que es dona per la simple realització de l'activitat habitual mentre que una Contraprestació suposa que el receptor dels diners ha d'oferir alguna cosa a canvi del mateix.

La relació de la Societat amb l'Ajuntament ve regulada, des de fa ja llarg temps, per un Conveni de Col·laboració negociat i subscrit per ambdós parts. L'últim es va firmar en 2004, amb vigència fins al 2007, segons el qual, la Societat Musical d'Alboraia es compromet a la realització d'un total de 17 actuacions, algunes ja concertades (processons de Dijous i Divendres Sant, Sant Vicent, Corpus Christi ...) i la resta a convindre per les parts, normalment en funció de les necessitats de l'Ajuntament i les possibilitats de la Societat. La quantitat anual que l'Ajuntament compromet per a la Societat basant-se en el dit Conveni és de 50.000 €.

Esta clar que estos diners que rep la Societat és a canvi d'un treball dels membres de les diverses agrupacions de la Societat, que amb la seua participació totalment altruista regalant hores del seu oci o descans fan que la Societat perceba uns ingressos fonamentals per al sosteniment de la mateixa i als que, des de la Junta Directiva, aprofitem per a agrair.

La Societat, com a entitat sense ànim de lucre que és, empra estos diners, junt amb la resta d'ingressos que puga percebre per altres conceptes i d'altres entitats, íntegrament en el funcionament de la mateixa, bàsicament retribucions de professors de l'escola i directores d'agrupacions, adquisició d'instrumental per a escola i agrupacions i manteniment de les instal·lacions. Estos ingressos han permés també, fins ara, el manteniment de preus de la nostra Escola per davall dels costos amb l'objectiu de facilitar l'accés a les ensenyances musicals, com ha sigut des de la seua fundació, fa ja més de cent anys, un dels pilars de funcionament de la nostra Societat Musical.

La valoració de si l'import de la contraprestació és o no excessiu serà subjectiva, però considerem que hi haurà de tindre's en compte a l'hora de fer dita les components social, cultural, educativa i formativa que confluïxen en l'activitat que la Societat realitza.

Durant l'exercici 2.007, la Societat Musical, amb totes les seues agrupacions inclosa l'Escola de Música, va efectuar 97 actuacions, 75 d'elles en la nostra localitat (una mitjana d'un acte cada 5 dies), gratuïtes i obertes a tot el públic. Com a oferta cultural pensem que és una cosa a valorar en la seua justa mesura, al marge de la

seua evident repercussió social i educativa tan importants en un temps com el que vivim.

La nostra escola de música té una matrícula de més de 470 alumnes, des de 4 a més de 70 anys. Amb la incorporació en este curs de les Classes de Danses Tradicionals i Cant, comprén un enorme palmito de possibilitats musicals, sent una de les més grans de la Comunitat Valenciana quant a volum d'alumnes.

De forma totalment gratuïta per als alumnes s'oferixen Classes Col·lectives de Vent-Fusta, Vent-Metall, Corda Fregada, Corda Polsada, Percussió, Dolçaina, així com de Conjunts Instrumentals de Banda, d'Orquestra de Corda, d'Orquestra de Plectre i de Dolçaina.

Ja com a agrupacions 'adultes' comptem amb Banda Simfònica, Coral Polifònica, Orquestra de Corda, Orquestra de Plectre, Colla de Tabal i Dolçaina i Grup de Danses Tradicionals, conformant possiblement una de les més àmplies ofertes entre les Societats Musicals del nostre entorn, integrades per més de 300 persones unides per la música sense distinció d'edat, sexe o raça.

En açò emprem els nostres recursos. I, ara, la nostra situació actual.

Les nostres activitats es veuen limitades per les instal·lacions de què disposem, podent mantindre els cicles inicials de llenguatge musical gràcies a la col·laboració dels col·legis de la nostra localitat, Marianistas, Pius XII i Cervantes amb la cessió de les seues instal·lacions per a la impartició de classes, la qual cosa volem agrair des d'ací.

La cessió ocasional de l'Auditori per l'Ajuntament d'Alboraia també ens permet mantindre l'activitat quant a assajos i actuacions es referix, donada la reestructuració que va haver de patir la Societat per a donar cabuda a l'increment d'alumnes en l'Escola de Música, i de membres en les agrupacions.

I, econòmicament.... (Crisi? Quina crisi?), ens veiem obligats a referir-nos al que hui és el nostre major problema.

A 31 de desembre de 2007 va véncer el conveni de col·laboració entre la Societat Musical i l'Ajuntament. Al març del 2008, des de la Societat s'insistix en els contactes per a la subscripció del nou Conveni donada la proximitat dels primers actes conveniats (processons de Setmana Santa) obtenint la resposta verbal del regidor interlocutor, després de suposada consulta amb el seu superior, de la pròxima firma del conveni en condicions semblants, i inclús millorades, assumint a més el compromís de les actuacions disponibles per a la visita de la Mare de Déu dels Desemparats.

Aixó ens sona a "prometer hasta ... " quan canvia el discurs pràcticament damunt de les festes

patronals a crisi i disminució de l'import del conveni a ? € (no sabem encara ja que no hi ha manifestació respecte d'això).

En data de hui seguix sense firmar-se el conveni, a pesar que la Societat Musical l'ha complit estrictament, quedant pendent només el Concert de Nadal.

Ara com ara, l'Ajuntament passa a ser el gran deutor econòmicament parlant de la nostra Societat en els termes següents:

35.000 € Import pendent de liquidar del conveni 2007, complit i facturat per la Societat.

50.000 € Import corresponent al conveni 2008, la conformitat verbal del qual es va donar moltes vegades als dos presidents de la Societat implicats.

9.888,90 € Import d'actuacions per a l'Ajuntament durant 2007 i 2008.

7.500 € Gastos anticipats per la Societat en actes patrocinats per l'Ajuntament (concert de nadal de 2007 i festival de bandes de les festes patronals 2008).

Tot açò ens dona un import de deute de 102.388,90 €, quantitat que dona una idea de les dificultats de tresoreria per les quals estem travessant.

Actualment la Societat ha de suportar els costos financers que suposa el manteniment d'una pòlissa de crèdit basant-se en els crèdits reconeguts i no liquidats per l'Ajuntament. Açò per descomptat no comprén l'import corresponent al 2008 que no està reconegut ja que no hi ha conveni firmat i per tant la Societat no pot facturar, a pesar de tindre complides les contraprestacions corresponents.

Suposa una enorme falta de respecte amb la nostra Societat, ja no la no liquidació dels imports deguts (perquè sabem que açò no ocorre només amb nosaltres), sinó el manteniment deliberat de la incertesa que suposa la no concreció del Conveni entre ambdós parts mentre se 'incita' verbalment al compliment amb el mateix.

Per a l'exercici 2.009 se'ns ha fet saber que estem en crisi, i, com sabem, totes les associacions estem afectades, però en data de hui no sabem més. Conveni 2009 = 0?????

Com a soci has de ser coneixedor de tot açò ja que esta situació repercutirà sense remei en el funcionament de la nostra Societat per molt que des de la Junta Directiva treballem en la mesura que siga possible per a mitigar les conseqüències.

Per tot això des d'ací demanem una reflexió als que corresponga.

La Junta Directiva

els nostres
Directors

Miguel Vidagany
Banda de Música

Fco. José Valero
Orquestra de Corda

Jaume J. Roca
Orquestra de Plectre

Daniel Rubio
Coral Polifònica

Josep Juste
Colla de Tabals i Dolçaines

Maria Isabel Espert Belda
Grup de Danses

Societat Musical d'Alboraya · 2007

Bancaixa

Si no és bo per a tu,
no és bo per a nosaltres.